

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 3 frt. 50 kr., egy hónapra 1 frt.

Megjelenik mindennap, vasárnap kivételével.

Felelős szerkesztő

Koncz Ákos.

Kiadó s laptulajdonos.

Kutasi Imre

Szerkesztőség: Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet).

Kiadóhivatal: Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint).

Hirdetések a legmersekeltebb árszámítás mellett vétetnek fel.

Egyes szám 4 kr.

Az európai koncert.

Debreczen febr. 19.

Az európai hatalmak megszállták Kánaánt, közös csapatokat szállítottak partra, hogy Krétán helyreállítsák a nyugalmat és bevezessék a reformokat. Ezzel Görögország háborús eljárását leszállították egy egészen közönséges kaland színvonalára, melynek sem nyugtalanság, sem az európai béke veszélyeztetése nem lehet a következménye. Az európai koncert a krétai kérdésben kiállta a tűzpróbát és vezető szerepét bizonyítja külügyi hivatalunknak, melynek nézeteit már a görög akció kezdetében módjában volt a „Pester Correspondenz”-nek közölni, amely nézetek abban kulminálnak, hogy a keleti kérdést nem Krétánál fogják lebonyolítani és soha sem a görögök.

Az európai areopag jól tudja ezt és első sorban külügyi hivatalunk van áthatva ama szent kötelességtől, hogy Európa békés fejlődését és világrészünk minden irányban drága békéjét egy marok megzavarodott izzóágyú hősnek tüzes kalandvágyától meg kell óvni s annak veszélyeztetését semmi körülmények közt sem szabad tűrni. Az európai nagyhatalmak kormányai egyetértő elhatározásai és megfigyelő hajórajuk egyértelmű eljárása által érthető bizonyosságát szolgáltatták tisztességes és önzetlen alapon álló egyetértésüknek és Európa minden népei örök hálával vannak eltelve az európai nagyhatalmak iránt ezert

az áldásos és mindenestre sikeres eljárásukért. Különösen Ausztria és Magyarország népeit, — és ezt nem lehet elég behatóan hangsúlyozni, — mentette meg az európai koncert és a hatalmak egyetértésére, mint legelső sorban érdekelt nemzeteket, egy nagy háborútól, melybe a hatalmak esetleges határozatlansága, vagy harmóniájukból kirívó rossz hang ellenállhatlan erővel vitt volna bennünket.

Ha meggondoljuk, mily zavarokat okoz a tőzsdéken egy részleges mozgósításról szóló legcsekélyebb hír és mint tesz koldusokká egy börzei pánik néhány perc alatt milliókat; ha meggondoljuk, hogy egy mozgósítás mélyen belenyúl a társadalom minden rétegébe, minden egyes családba és félelmet és borzalmat kelt, fogalmunk lehet akkor, mily izgatottságot és borzasztó mozgalmat kellene keltenie egy megerősített mozgósítási hírek és milyen soha jóvá nem tehető befolyást kellene annak Magyarországon közgazdasági fejlődésére gyakorolnia.

A felvetett kérdés békés megoldására nézve egyetlen vigaszunk, egyetlen reményünk az európai hatalmak békés intencióiban, meg nem zavarható egyetértésében volt és van, melyek a jelen eselben, az égető krétai kérdésben valóban nagyszerű, üdvös és áldásos magaviseletet tanúsítottak. Egyetlen, a legcsekélyebb önző szándék sem lépett előtérbe. Minden egyes nagyhatalom az európai békét és egy nagy flágrációtól való megóvást tekinti a leg-

nagyobb jónak. A czár elhatározásai minden körülmények közt a legáldásosabbak voltak. Az orosz császár igazi béke czárnak bizonyult, az európai béke élő garanciájának, aki nem vezetetti magát más tekintet által, mint ama tudat által, hogy Európa számára a békét minden körülmények közt biztosítani kell.

A legfontosabb vezető szerepek egyike, a politikai előrelátás legfontosabb szerepe gróf Goluchowszky minden irányban céltudatos és kiegyenlítő beavatkozása volt, aki a krétai kérdés békés alakulása körül kezében tartotta a vezérszerepet és mint a leginkább angazszirozott hatalom képviselője oly sikeresen interveniált, hogy már ennek a nagy és áldásos ténynek magának is biztosítania kellene számára az osztrák-magyar monarchia minden népének mélyen érzett háláját és teljes elismerését.

Az osztrák-magyar külpolitika e lángelméjű vitelének és vezetésének meg kell nyugtatnia a magyar parlamentnek még legveszedelmesebb Hübele Balázsát is és alkalmasint csillapító hatással lesz az olyan véres fajtájú diplomatákra is, mint — Polónyi.

Magyarország közvéleménye erélyesen elhárítja a pillanatnyi nyugtalanság nyomását, bizalommal nézi diplomacziái képviselétének működését és nagy örömmel üdvözli annak békés eredményeit.

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA.

A REMÉNYSÉGHEZ.*)

Eredj, reménység, nem kellesz nekem,
Mint bábjával gyermek ne játsz' velem,
Nem ad már lelkem semmit sem reád.
Hányszor hallgattam biztató szavad:
Elesügednem csak percze sem szabad —
Mert nyilik olykor nékem is virág.

— Beteljesülnek lelkem álmai,
Nem fognak csalfán szerteszállani,
Hogy osztályrészem én is elnyerem.
Igértél üdvöt, boldog perczeket
S ha látok olykor bánat-felleget —
Zengő dallal feledteted velem . . .

Hazug volt ajkad mindenik szava!
A boldogságot nem láttam soha —
Viharzó bánat bántja lelkemet . . .
S miért csábitál csillagok felé?
Föllengő szárnyam' villám perzselé,
A porba hulltam, mely már eltemet.

Koczkára tettem mindig mindenem,
S miért kellett mindig veszítenem?
Talán így van megírva végzetem?
Oh, annyit mondjon hát csak ajkad:
Boldognak lennem itt mért nem szabad?
A nyiló rózsát mért nem szedhetem?

*) Mutatvány szerző H a j n a i - Á l m o k című
mel megjelenendő kötetéből.

De azt nem kérem: vigasztalj tovább,
Karolj körül, mint zöld repkény a fát
S dalold lelkembe hízoló dalod . . .
Nem hallgatnám már többé ugysem azt,
Hisz' elraboltad tőlem a tavaszt —
Sivem dobog — de érzem, hogy halott.

Eredj, reménység, nem kellesz nekem,
Mint bábjával gyermek ne játsz' velem,
Nem ad már lelkem semmit sem reád.
Csupán csak az fáj: hallgattam szavad,
Hogy még számomra sok virág fakad —
Most már, ha nyitsz is — nem kell a virág!
Kovácsi Kálmán.

A zseni.

Utcánkban a lakásommal szemben egy
tisztára meszelt fehér házban lakik az „öreg
ur.” Kevesen tudhatják azt a nevet, mire a
pap keresztelte, mert mindenki úgy hívja csak:
„öreg ur.”

Vasárnap délutánoként, mikor az embernek sok fecsegni való ideje van, gyakran találkozunk a kapu előtti kőpadon, csakugy látásból ismerjük egymást. A szokásos udvarias bemutatást nem tartjuk szükségesnek és úgy tituláljuk egymást, hogy: szomszéd ur! Az öreg ur selyem simléderes sapkát visel, a mely tele van zsirfoltokkal, porral és ráragadt pihével. — Rendesen borszivart szopogat, avas meggyfa szipkából, szürke köpenyét visel és megvan a regényekből jóságosan pislogó tekintete s apró szürke szemei

mindég azt fürkészik, hogy mennyire érdekli az ember az iránt, a mit ő beszél. Sokat szeret beszélni es sokat ad arra, aki halgatja, — Bennem emberére talált. Ugy halgatok, mint a hal. Mikor valamit mondani mindig így kezdi:

— De előbb gyujtsunk rá!

Én papir szivarkát facsarsk, — ő levágja a borszivar végét, kifújja az összecsavart dohánylevelek közül a port, aztán végig nyalazza az egész szivart és szájába fogva várja, hogy gyufát tartsak a végéhez.

A következő pillanatban az első szippantások élvezetes füstje kóvályog felettünk. Jól tudom, hogy az öreg ur különös elbeszélésbe akar kezdeni, mert esendesen sóhajt s idegesen veri le a szivar hamvát.

Ön nem ismerte Pétert, ugye?

Csak rázom a fejem, a mi annyit tesz, — hogy nem.

— Szegény Péter. Boldogult testvérem egyetlen fia volt. Apja régen meghalt, aztán meghalt az anyja is. Pétert a lelkemre is kötötte nagyon. Vigyáztam is rá, mint a szemem világára, de hiába. Most már Peter sincs. Pedig milyen fiu, milyen derék fiu volt az a Péter. Elülhetett ő tole a világ összes könyve, mert abba ő soha se nézett bele. Mennyit tudott az a Péter, hanem uram nem tanult az egy betűt se.

Ugy nézek az öreg urra, mintha nem érténém.

— Kérem szomszéd ur — látott ön valaha szorgalmas zsenit? — Ugy-e nem?

Belföldi hírek.

(Uj miniszteri tanácsosok) A király Pfeiffer Kálmán miniszteri osztálytanácsost és Hóman Ottó dr. budapestvidéki tankerületi főigazgatót miniszteri tanácsosokká nevezte ki. — (Az igazoló bizottságból.) A képviselőház állandó igazoló bizottsága Kubinyi Árpád elnöklété alatt tartott tegnapi ülésében vizsgálat alá vette Fodróczy Sándornak és Majstorovics Mózesnek, a horvát-szlavon országgyűlés által a közös magyar országgyűlésre küldött képviselőknek megbízó leveleit s azok alapján a nevezett képviselőket végleg igazolta. Vizsgálat alá vette továbbá a bizottság Perczel Béni Abrudbánya választókerületben megválasztott képviselő megbízó levelét. A megbízó levélül szolgáló választási jogyzókönyv megfelelővé a törvény és házszabályok rendelkezéseinek, a bizottság Perczel Béni a kérvényezhetésre megszabott harmincz nap fentartásával igazolt képviselőnek jelentette ki s jelentéseinek a Ház elé terjesztésével Lehoczky Vilmos bizottsági jegyzőt bizta meg.

Külföldi hírek.

(Az uralkodó jubileuma Csehországban.) A tartományi bizottság a tartománygyűlés elé terjesztette javaslatát azoknak az alapoknak a tárgyában, melyekből ő felsége 50 éves uralkodói jubileuma alkalmával a kisgazdákat segélyezni fogják. — (Az amerikai bevándorlás.) A szenátus 34 szavazattal 31 ellenében elfogadta a két konferencia bizottságának jelentését, mely a bevándorlási billt odamódosítja, hogy a bevándorlóktól megkivántatik, hogy angol vagy valamely más nyelven írni tudjanak. (A javaslatban eredetileg az angol, vagy a szülőföld nyelvének tudását követelték.) A módosítás elejét veszi annak a lehetőségnek, hogy a nő a férjtől elválasztathassék és azonkívül kimondja, hogy külföldi munkások állami műhelyekben nem dolgozhatnak és oly munkások egyáltalában nem alkalmazhatók, a kik azért jönnek Amerikába, hogy egy bizonyos idő után ismét visszatérjenek hazájukba. A billt már az elé terjesztik.

Országgyűlés.

Budapest, febr. 18.

Szilágyi Dezső foglalta el ma az elnöki széket. Pár napig gyöngéledett s mai meg-

jelenése élénk örömet keltett a Házban, még pedig pártkülönbség nélkül.

Elsőnek Werner Gyula szólott a földmívelési költségvetéshez, még pedig annak egyik melléklete, a telepítési jelentés révén. Adatokkal demonstrálta, hogy a nemzetiség lakta vidékeken nem egy ponton ethnografiailag is, anyagilag is hátrébe szorul a magyarság, míg például az oláhok benyomulnak olyan helyekre is, a hol azelőtt nyomuk se volt s vagyoniilag is erősödnek, természetesen mindig a magyarság rovására.

Ezeket a gyöngülő pozícióinkat kettős erővel kell megerősítenünk és pedig nem támadási velleitésből, hanem kizárólag a jogos védekezés okáért. Ebben a tekintetben jelentékeny előnyöket nyújthat a gondos telepítés s azért ezt a legmelegebben ajánlja figyelembe.

A gondos, tanulságos adatokban gazdag beszéd élénk hatást keltett s a szabadelvű párt melegen gratulált Wernernek sikeréhez.

Ezután Darányi Ignác földmívelési miniszter reaszumálta a vita eddigi folyását, miközben rátért a szociális kérdésre és elmondta, hogy az alföldi munkás viszonyok tényleg sok kívánni valót hagynak hátra. A kormány és a társadalom csak annak a munkásnak a sorsát veheti szívére, a ki csak jogos követelésekkel áll elő.

Egyébként is gondja van rá, hogy az állami kezelés alatt álló alapok, a községi birtokok bérletével lehetőleg segítsenek a közállapotokon. A hitbizományokra vonatkozólag az igazságügyminisztériumban alapos munkálatok folynak. Már most tárgyal a hitbizományossal a ki birtoka egyrészt hajlandó átengedni apróbb bérletek számára. Ugyane tételnél tiltakozik az ellen, hogy őt a nagybirtok propogálásával vádolják, költségvetésének egész többletét a kis emberek, a kis egzisztenciák érdekeire áldozza s ha a nagybirtokosokkal jó lábon igyekszik állani, ez nem azt jelenti, hogy propogálójuk Ajánlja a költségvetést elfogadásra.

A nagyszabású polemiás beszéd élénk hatást tett pártkülönbség nélkül s a hatás megkapón nyilvánult abban az általános helyeslésben, mely Darányit beszédközben és beszéde végén honorálta.

Thaly Kálmán városunk képviselője a rajna-dunai csatorna kiépítése érdekében szólott. Ha ezt Ausztria meghiusitaná, abban az esetben az odara-dunai csatornát kell megcsinálni.

Látta ön valaha, hogy a zseni tanuljon? Ugy-e nem?

Csendesen integettem.

Milyen fiú volt az a Péter! Haja mindig kuszált volt; a cipője sarka elkopott, kabátjáról hiányoztak a gombok és nyakraválót soha sem viselt. Pedig milyen jó ízlése volt annak a Péternek!

A kezemmel csendesen mozdulatot teszek. — Hát azt hiszi ön, hogy a zseni olyan, mint akit skatulyából huznak ki? Hallgatok.

— Péternek párját uram nem láttam. — Szobályaiban semmi sem állott a maga helyén, ha egy nap tiszter takarítottam, tizenegyedikeszer is össze-vissza volt hányva benne minden. A könyveit az ágy alatt tartotta, a cipőjét a könyves szekrényébe csukta, a botját a ruhafogasra akasztotta és a kabátját a szegletbe lökte. Pedig látja, mikor az én szobámba vetődött nagy ritkán meg az is feltűnt neki, ha a függöny ránczai nem voltak teljesen rendben.

Tekintetem fölemelve, — nézem az öreg urat.

— Tessék elhinni, hogy a világ minden zsenije rendetlen. Látott ön valaha olyan zsenit, amely hozzá volna szokva a rendhez és a melyik fáradságot venne magának, hogy ott, ahol jár, ahol csinál valamit a lehetőleg rendet tartson. Ilyen uram nincs és Pétertől sem lehet várni.

Szegény Péter, szegény jó Péter mennyire ismerte a rendet, mennyire szerette a tisztességet... hanem azért megtörtént, hogy napokig nem láttam és ha kérdezősködtem

utána, ez és azt beszélte hogy itt, meg ott látták. Egyik azt mondta, hogy egész éjjel dözsölt a korcsmában, a másik fényes nappal látta, hogy részegen tántorog az utcán, hogy rossz hírű helyeken megfordult, pénzét szeretőkre költi. És ráfogták a végén azt is, hogy Péter elzüllött. Hazugság! Péter azért nem züllött el...

Ugy tetszik, — hogy valami csodálkozásfele jön a számra, de az öreg ur megelőz.

— Nincs ezen semmi csodálni való. — Együtt jár az ilyesmi a zsenialitással. Tudtam, hogy annak meg kell történni, s azért a mikor pénz kellett neki, mindig adtam. Pénzem hál Isten volt, hanem azért Péter mégis gyakran belekerült az uzsorások halójába. Kiszabadítottam, mert megvoltam győződve, hogy a zseniknek jellemző tulajdonuk az volt, hogy örökös pénzzavarban legyenek...

Ismét szólni akarok.

Oh ne higgye, hogy én nem kísérlettem meg mérsékelni, családunknak ő az egyetlen férfi tagja, ha ő meghal, vele meghalunk mindnyájan. Mondtam, hogy ő benne volt minden reménye az édes apjának, mondtam, hogy édes anyja csókjával altatta, csókjával, hogy azok sirva nézik a csillagok közül, ha szeretett fiuk veszélyben forog, de hát látott ön valaha olyan zsenit, amelyik ne lett volna könnyelmű? Tudtam, hogy Péter is abba a hibába esett. De hát zsenit uram könnyelműség nélkül nem lehet képzelni.

Az öreg ur néhány perczig halgatt. — A mély csendben hallom, amit keble zihál és szinte nehézkesé válik a lélekzete. Aztán felém fordul:

Miklós Ödön a mezőgazdaság bajaival foglalkozott és sürgette azoknak orvoslását olyan eszközökkel, a melyekhez joggal fűződnek remények, Első és leghathatósabb a gazdasági hitel szervezése, a mely forrása minden orvoslási módnak. Nekünk védekeznünk kell minden képen s ezt olvashatja mindenki Tisza István nagybecsű munkájából is. Ennek a védekezésnek jele pl. a gabonapremium fölvetett kérdése is s az a sok idea, a melyek ujabbban fölmerültek, mind azzal a czélzattal, hogy a válságot lehetőleg korlátozzuk, vagy épenséggel megszüntessük.

Eppen azért, mert azt látja, — hogy mezőgazdasági politikánk mind e tekintetekre figyelemmel van, a költségvetést elfogadják.

A választékos, szakszerű beszéd élénk figyelmet keltett s zajos helyesléseket aratott.

Egy drága kis levélke.

Debreczen, február 19.

A levélügy, melyet a néppárt tiszteletre méltó vezére, Molnár János rántott elő, az egész országban nem csekély felháborodást keltett. Ez a párt nyíltan és titkosan minden lehető és lehetetlen eszközzel iparkodott egy balhát elefántta fujni fel és egy levél ötletéből, melyről báró Bánffy említést tett, melynek tartalma és szövezerinti szövege azonban még ma is ismeretlen, amely levél tulajdonképen nem is levél, a miniszterelnök ellen oly vádakot emelt és oly perfidinszinuációkat kísérelt meg, amelyeknek a miniszterelnök kifogástalan jelleméről és szeplőtlen személyéről okvetlen a botrány szerzőjére kellett visszapattaniok.

Erről a levélgyűről még a következőket irhatjuk a P. C. nyomán:

Csik-vármegye alispánja Becze Antal, 1896 évi augusztus 16-án Domokos János csikszeredai plébánosnak, aki neki jó barátja és iskolatársa, egy magánjellegű, bizalmas levelet írt, melyben kérte és intette barátját, hogy ne csatlakozzék a néppárthoz és óvakodjék Molnár apától. Ezt a bizalmas, személytől személyhez intézett levelet Molnár apát egy néppárti újságban szóról-szóra lenyomatta.

Az alispán a leghevesebb szemrehányásokat tette barátjának Molnár piszkos eljárása miatt, mire Domokos plébános a következő levéllel válaszolt:

— Látja mindjárt bevégzem, de mikor ennek a dolognak a vége eszembe jut, egy kissé elszorul a szívem. No nondom már.

Egyszer — épen ilyen este volt — három napig nem láttam Pétert. Kétségbeesve vártam és ime egyszerre betoppam az udvarra. — Tántorgott, mámoros — volt és igen rossz kedvűnek látszott. Örömmel léptem mellé, megfogtam hideg kezét — megcsókoltam halvány arcát, rendbehoztam szakadozott ruháját, cirizgattam rendetlen szőke haját és mondtam neki, Péter, kedves, szívem Péterem, próbáld meg az élet jobbik felét, erre ő dühbe jött és...

Az öreg ur szemei megtelnek könnyel s hangja szintén elcsuklik.

— És ő erre engem gorombán félre lök, aztán mellém lépve arczul ütött... A szemem világa elveszett, erőm elhagyott és nem az ütéstől, hanem szívem fájdalmától eszméletlenül rogytam össze. Mikor ismét magamhoz tértem — Péter térdelt mellettem, rám hajolt, megcsókolt és annyi fájdalmas kéréssel nézett rám.

Szemeimmel, kezeimmel, intettem neki hogy megbocsátok, de szólni nem bírtam.

Péter nem értett meg. Azt hitte haragszom. Aztán megindult, könnyes szemekkel visszanézett a kapuból — és eltűnt örökre. Ne kérdeje, uram, hogy hova lett. Szívem Péter, szívem jó Péterem! Hogyne bocsátottam volna meg neki, hiszen tudja ön, hogy minden zseni indulatos...

Jóságos szürke szemeit egy kék zsebkendővel hosszasan törölgette az öreg ur. Sebesi Samu.

„Kedves Barátom! Tegnapról keltezett éles, sértő és kihívó leveledre engedj meg, hogy éppen „a gyermekkor óta fennálló szívélyes viszonynál fogva” barátságos őszinteséggel válaszolok. Mídonn ama bizalmas leveledet, az apát urral a város megnézésére indulva, kezemhez vettem és olvasni kezdettem, az apát ur kíváncsian kérdezte tőlem, hogy kitől kaptam s miután mondtam, hogy az alispán urtól, rögtön csaknem kiragadta kezemből, mielőtt végig olvashattam volna. A levelet azután magam is elolvastam, zsebbe akartam tenni, de az apát ur kért, hogy adjam át ismét neki a levelet, mert nagyon érdekes. Én semmi rosszat nem sejtve, újból átadtam. Mikor a levél kezében volt, kért, hogy hagyjam nála, de én erre nem voltam hajlandó, épen azon okból, mert baráti bizalomból lévén irva, csak engem érdekel. Ekkor az apát ur a levél egyik lapját, melyen a leírásod volt, lehasítva, azt nekem visszaadta azon kijelentéssel, hogy legyek megnyugodva, mert ime „ebből is láthatja, hogy nem akarom felhasználni.” Nagyon sajnálom, hogy ez így történt, de oly nagy urral szemben mit tehettem volna, ki ennyire visszaélt az én engedékenységgem és jóhiszeműségemmel. Légy tehát meggyőződve kedves barátom, hogy én nem „önként adtam át leveledet, hanem mintegy kényszerítve esikarta ki azt kezemből az apát ur, mit én sem fogok annyiban hagyni, különösen azért sem, mert neked elégtétellel tartozom és veled a baráti szívélyes jó viszonyt is fenn akarom tartani. Ennyit elégnék találtam a szomorú és reám nézve kellemetlen ügy érdekében irni. Azért bocsánatodat előre is kérve és azt jó szívedtől bizton remélve, szíves üdvözlettel vagyok Csikszeređa, 1896. szeptember 11-én. Domokos János s. k.”

Igy szól a jellemző levél. Kicsikar egy jóhiszemű paptársától egy bizalmas levelet, megígéri neki, hogy azt nem használja fel, és daczára adott szavának, daczára a becsületbeli kötelességnek és a morálnak, a saját lapjában közzéteszi ezt a levelet, mert más lapot nem lehetne rábírnai az ilyen eljárásra.

Ime az erkölcsessel telített hőse a néppártiak. Alkosson magának az elfogulatlan közvélemény ítéletet e felől a szent álarcosz lovag felől.

A háboru.

Semmi szenzáció! A mai nap inkább a reflexiók és a tervezetések napja. A tervek legtöbbje azonban alighanem jámbor óhajítás marad, legalább a mennyire azok a görögöktől indulnak ki.

A nagy hőstettek mellett a görög kamara sem akart elmaradni. Ralli képviselő törvényjavaslatot terjesztett elő Kréta organizációjára nézve. a görögök e szerint organizálni szeretnének olyas valomit, a mit még birtokukba sem vettek, de alig is fognak birtokba venni.

E békés és nyugodtabb hírekkel egyidejűleg érkezik a Konstantinápolyi jelentés, hogy az újabb mozgósítási hírek nem felelnek meg teljesen a valóságnak, igaz ellenben, hogy a görök-török határon az albáni törzseket felfegyverezik és basibozuk-csapatokat alakítanak. Elrendelte egyúttal a török kormány, hogy torpedók szerzettessenek be.

Német vélemény.

Görög és Törökország összeütközését az újabb nyugodtabb hírek daczára diplomáciai körökben elkerülhetetlennek tartják. A a hír, hogy diplomáciai konferenciára bizatnék a jelenlegi zavarok elosztása, inkább Görögország óhajítására vezethető vissza, ahhoz azonban még egyetlen európai hatalom sem járult hozzá.

A hatalmak és Görögország.

A Reuter-ügynökség a következő kommünikét közli:

Ha Görögország, ismételt megtekintése daczára, ragaszkodik jelenlegi eljárásához, a hatalmak nem tehetnek egyebet, minthogy erőszakkal fogják arra kényszeríteni, hogy más utra térjen. Ez a lépés talán akarata ellenére volna a hatalmaknak, ámde Görögország magatartása teremtette meg azt a helyzetet, a mely az európai békét oly komolyan fenyegeti, hogy ez a lépés elkerülhetlenné válnék.

A mi Kréta pacifikációját illeti, a török kormány nem ellenzi, hogy azt a hatalmaknak engedje át. A kabinetnek e tekintetben számítanak a hajóparancsnokok tanácsaira. És a mint már eddigel is észszerűnek bizonyult a sziget főbb pontjainak vegyes megszállása, úgy fog az a továbbiakban is történni.

E félhivatalos izü kijelentéssel szemben azonban az angol közvélemény megmarad azon a nézeten, hogy ez egész szigetnek okkupációja néhány matrózcsapattal kivihetetlen. Ehez egész hadsereg kell, hegyi útegekkel, szekerészcsapatokkal. Az angol név rokonszenve Görögország iránt különben folyton fokozódik. Magánforrásból, erre nézve a következő értesítést kaptuk:

Még a konzervatív lapok is. Kaneának nemzetközi megszállásában, a török uralom végének a kezdetét látják Kréta szigetén, mindamelllett ajánlják Görögországnak, hogy miután megtették, a mit a becsület parancsolt, ne ragaszkodjanak továbbra is az aktív eljáráshoz. A liberálisabb körök megelégedésnek, ha a nemzetközi megszállás a törökök ellen irányul. Általános volna azonban a felháborodás, írja a Daily News is, ha Salisburg lord Krétát ismét a szultán kezére játszaná. A történeti hagyományon alapuló rokonszeny mellett, a melylyel Anglia Görögország iránt viseltetik, az angol matrózoknak a görög hadseregek ellen tett első lövése itt valóságos lázadást idézne elő, Görögország biztos lehet abban, írja a Daily Chronicle, hogy legvérmesebb reményeinket is legőszintébb óhajításainkat fűzzük sikereihez.

A megszállott sziget.

A Havas-ügynökség jelenti: Vasszosz ezredes, a ki lemondott arról, hogy megtámadja Kaneát, a melyet az európai hajók legényesei megszállották, Goniában ütötte föl főhadiszállását. Mint itt hire jár, Vasszosz ezredes új parancsot kapott. A török csapatok Kanea körül sánczokat vonnak. Az európai tiszték és török ezredes megszemlélték az erődítést. Athénbe érkezett magánjelentések szerint a retimói kerület lakói egybegyűlve, kijelentették, hogy a szultán szuverénitása véget ért s proklamáltak a Görögországgal való uniót. A keresztesyek Retimó városát körülzárták. Több tisztet Krétába küldtek, hogy Vasszosz ezredes parancsnoksága alatt önkényes csapatokat szervezzenek.

Törökország készülődése.

A görög követség érintkezése a portával csak a folyó ügyek elintézésére szorítkozik. Nem erősítik meg azt a hírt, mintha ismét három redifzázalójalt mozgósítottak volna és mintha Drinápolyból csapatokat indítottak volna el. Ellenben igaz, hogy a török-görög határon az albáni törzseket felfegyverezik és basibozuk-csapatokat alakítanak. — A szultán eddig nem hagyta jóvá a minisztertanácsnak azt a határozatát, hogy Potiades legyen Kréta főkormányzója. Minthogy a torpedónaszádok felszerelésére nincsen elegendő torpedó, a kormány torpedók beszerzését rendelte el. — A hadügyminisztérium huszonöt torpedónaszádot kért a tengerészeti minisztériumtól.

A hatalmak.

A Kréta előtt álló osztrák-magyar hajók erősítésére szánt hadihajók már elindultak. A Satellis torpedóhajó és az Elster, Sperber és Kibitz torpedónaszádok már tegnap elmentek és pedig egyelőre Teodoba, a honnan ma folytatják útjukat Krétába, a Stefánia páncélos toronyhajó pedig, a mely Hincke János ellentengernagy parancsnoksága alatt áll, ma reggel indult el, úgy hogy már most a Krétába

szánt összes osztrák-magyar hadihajók tengeren vannak. Ez intézkedések következtében, a melyeket a legnagyobb gyorsasággal és buzgalommal fogatosítottak, fölöslegessé vált a Kaiser Franz Josef hadihajónak keleti útjából való eltérítése. (N. W. T.)

Legujabb.

A Voss. Ztg.-nak telegrafálják Athénből: A Vasszosz ezredes parancsnoksága alatt álló csapatok egy része megtámadta a meg erősített Vukolien tornyot s rövid ellenállás után bevette és megszállotta. A törökök kivonultak a toronyból. (N. Fr. Pr.)

A szultán utja.

A szultán ma a próféta köntöséhez vizi uton ment Stambulba, a mi uralkodása alatt először történik. A szultán a Yildiz kioszkból a szokottnál korábban indult el. Stambul utcáin a forgalom csekélyebb, mint különben. A sendőrség igen kiterjedt és szigorú intézkedéseket tett.

Irodalom.

Az „1848 49-iki magyar szabadságharcz története” című nagy munkából most jelent meg a 75-ik füzet mely Garacza György az orosz betörése kapcsán az Európai nagyhatalmak és Magyarország között tárgyalásokat mondja el számos eddig ismeretlen új adat felhasználásával. E füzetből látjuk, hogy 48-as honvédek milyen nagyra nőveltek a magyar nemzet hírnévét és dicsőségét. A füzet képi ezek: Petőfy halála, 1849-ből, I. Miklós csár 1849 június 18-án Grábnál a határszelen megáldja Magyarország ellen induló hadait.

Egyről-másról.

Modern szerelem.

... Emlékszik maga Pitypalaty kisasszony? Hogyne emlékeznék. Egyszer künn voltunk a zöldben és a fűj a vadvirágos kaszálókon hangosan zengtek!

— Pitypalaty, pitypalaty!

És maga pompás utánzással, a társaság nagy gyönyörűségére utána csinálta: Pitypalaty!

Ezóta úgy hívtuk magat, hogy Pitypalaty kisasszony! Később a mamája, a papája is, a nenje is kényeztettek és a „Pitypalaty”-ot „Pity”-re rövidítve egyszerűen úgy szólították magat. Te kedves Pity, te aranyos Pity stb.

Ugy hívtam én is. Emlékszik ugy-e? Csak néhány nappal ezelőtt történt. Én ott voltam maguknál és beszélgettünk ketten. A többiek azt hitték, hogy mi rájuk figyelünk, pedig mi nem tudtuk, hogy miről szólnak, mert mi magunkkal voltunk nagyon elfoglalva Pity.

— Jóni fog az orvosbálra? kérdé maga Pity!

— Nem fogok elmenni Pity — feleltem én.

Erre maga olyan tragikus arczot csinált és így szólt:

— Ah istenem! De hisz akkor mi lesz velem? Elza megy, a mama viszi, engem is visz a mama. Tudja ez már régen el van határozva. . . . Nekem mennem kell, mert a mama akarja. De mit ér a multság, ha magat nem látom ott. Oh az szomorú bál lesz. Miért nem mondta előbb. Akkor valami ürügyet kerestem volna, hogy én se mehessenek: de most késő, minden késő.

Az orvosokban nem bizom ugyan, de a báljukban bizom. Azért még se megyek el Pity, mivel én már minden bált meguntam.

— Istenem — sóhajtott maga, Pity, Lehetséges ez és a zemeit hirtelen megtörölte, mintha könnyesek lettek volna. Én pedig vigasztaltam, hogy csak menjen el. Ne ellenkezzék a mamával. Én majd magára gondolva virasztom át az éjszakát.

— Jól van mondá maga Pity, nagyszerű lemondással. Elmegyek ugyan, de felcsapok önkéntes petrezselyem árulónak. Nem fogok táncolni senkivel És én is magára gondolok.

Elváltunk. Maga Pity este elment a bálba, én elmentem a kávéházba. Én játsz-

tam kalabriászt, ferblit és ittam cognacot, később vacsoráltam a vendéglőben és 12 óráig mulattam muzsika szó mellett. Azt hittem fölösleges magáról ábrándozni, mivel elég az, ha maga Pity rólam ábrándozik.

Tizenkét órákor a vig cimborákkal elhátározottuk, hogy elmegyünk a karzatra. Az embert a jó kedve gyakran ragadja el. A szamosújvári páholy egy sarkában húzódtam meg és lenéztem a nyüzsgő sokaságra. Eszembe jutott maga Pity és kerestem a petrezselyempiacon. Azt képzeltem, hogy maga most egy Madonna kép fonséges áhítatával rám gondol és ott ül a mama mellett, mint egy Hamupipőke.

És mit láttam Pity? Maga mosolyogva, boldogan nekivörösödött arczezal járta a szupét. Ugy rázta a zsebkendőjét, mintegy csocozta; úgy cifrázta mint egy huszárkáplár és meg-megugrott a tánczosától, mialatt a körülözengő tánczosokkal is fordult egyet. Mondhatom szépen tánczol. Maga Pity ingerlően tud tánczolni. Mikor aztán vége volt a csárdásnak egy örületes galopba kezdett. Szé- dületesen rohant tova. Egyik tánczosa tette a másik vette. Ugy lihegett Pity, hogy majd elfújta a mamáját. A szemével mindig keresett valakit. Nem engem, hanem valami vidám tánczost.

Jöttek is ezek egész tömegestől és maga Pity egynek sem adott kosarat. Ellenkezőleg úgy simult valamennyihez, — mint egy — mit is mondjak, hogy tápláljon a hasonlat — mint a folyondár, vagy a repkény, s más ilyenféle kuszó növény. És arca olyan közel volt a tánczosához, hogy majdnem elégette azt. Mily remek volt maga Pity!

En kezdtemben arra gondoltam, hogy ledobom magam a karzatról és a maga lábai előtt szétzuzott tetemekkel meghalok. Később jobb ötletem támadt. Elmentem a korcsmába és huzattam a nótát:

„Addig iszom míg a világ világ lesz.“

Maga pedig Pity valószínűleg hajnalhasadáskor hazament a mamával és Elzával. Ne busuljon. En is akkor mentem haza. Fáztam és dideregtem, Kutya hideg volt. Maga aztán elaludt, de még egyre csengett a füle a zenétől és egyre érezte a szigorló orvos ölelését. És hallotta még a jogász urfi bánális bók- jait. Aztán mosolygott édesen, álmában.

En pedig erősen ittam a hideg vizet. — Fájt a fejem és szörnyű katzenjammerem volt. A kaszirnó bájos mosolyára gondoltam, a ki belém diktált 8 pohár kúrasszót.

Ma meglátogatom Pity Elmondom, hogy akkor egész éjjel kis szobamban magáról ábrándoztam és maga Pity erre szintén elmondja hogy a bálban majd megölte az unalom és nem tánczolt senkivel.

A hivatalomban előléptetésre van kilátásom. Mihelyt megtörténik mindjárt megkérem a kezét. . . . És maga el fog jöni hozzám Pity, mert az ilyen modern szerelmesekből válik igazi modern házaspár.

Addig is pá — édes, kicsi aranyos Pity- palaty!

Tüske Pál.

Jogász és tisztviselő jelmez estély.

Debreczen, febr. 19.

A debreczeni jogász és tisztviselő jelmez estély rendező-bizottsága a következő hasznos tudnivalókat teszi közre:

1. Minden rendező köteles az általa bevezetett hölgyet a teremben e czélra szervezett anyakönyvi hivatalhoz vinni, hogy bemondhassa nevét, származási helyét és jelmezét.

2. A rendezőség felkéri a jelmezes hölgyeket, hogy megérkezés után sziveskedjenek a női öltözőbe menni.

3. táncz a jelmezes hölgyek együttes bevezetésével kezdődik.

4. Tekintettel arra, hogy a felvonuláshoz úgy csin, mint rend tekintetében bizonyos szabad térre van szükség, rendező-

bizottság kéri az urakat, hogy a terem közepére tömörüljenek és ne vegyék rossz néven ha a rendező bizottság az előbb jelzett indítókokból e tömörítést tőle lehetőleg végrehajtja.

5. A bál pont 9 órákor kezdődik.

A rendező bizottság kéri a hölgyeket, hogy mivel a felvonulást fél 10 órákor kezdődik, sziveskedjenek pont 9 órákor megjelenni mivel a fogadó bizottság később nem lesz azon helyzetben, hogy felvezethesse hölgyeket.

Mulatságok.

Farsangi naptár.

Az ez évi farsangon eddig a következő bálók megtartásának idejét közölhetjük olvasóinkkal:

Február 20. Jogász- és tisztviselő körjelmezesestélye a „Bika“ nagytermében.

Február 21. A honvédörmesterek bálja a „Margit“ fürdő disztermében.

Február 23. A függetlenségi párt bálja a „Koroná“-ban.

NAPI HIREK.

Debreczen, febr. 19.

Időjárás.

A központi meteorológiai intézetnek Debreczenbe küldött távirati jelentése szerint a következő időjárás várható:

— Február 19 —

— Derült. — Száraz. — Éjelenként fagy. —

— Közigazgatási bizottsági ülés a megyénél. Hajdúvármegye közigazgatási bizottsága márczius havi rendes ülését a hónap nyolcadik napján délelőtt kilenc órákor tartja meg a vármegyeháza nagy tanácstermében, gróf D é g e n f e l d József főispán elnökelete alatt. A közigazgatási bizottság ez ülésen nemcsak a február hónapra vonatkozó jelentések kerülnek felolvasásra, hanem most készül el a mult 1896-ik évre vonatkozó összes jelentés is, melyet szintén felterjesztenek a belügyminiszterhez.

— Kinevezés. A kereskedelemügyi m. királyi miniszter a magyar államforgalmi statisztika állandó érték megállapító bizottságának harmadik szakértői osztályába Debreczenből ifju C s a n a k Józsefet nevezte ki.

— Vásárcsarnok Debreczenben. Még mindnyájunk élénk emlékezetében van az az életre való tervezet, a melylyel egy vásárcsarnok létesítése ügyében dr. B a l k á n y i Miklós előállott néhány évvel ezelőtt. Akkor a diszes vásárcsarnok felépítését számos körülmény megátolta s az ügy teljesen elaludt. Most dr. B a l k á n y i Miklós újabb ajánlatot nyújtott be Debreczen sz. kir. város tanácsához, a melyben egy vásárcsarnok létesítésére vonatkozólag tesz rendkívül előnyös feltételek mellett megvalósítható indítványt. Az ügygyel még részletesebben fogunk foglalkozni.

— Tóth István temetése. Óriási részvétel mellett kísérték ma délelőtt örök nyugalomra a korán elhunyt rokonszenves lelkészt T ó t h Istvánt. A Péterfia utczi halottas ház udvara a zsufolóság megtelt a résztvevő közönséggel, a melynek sorában ott voltak Kiss Áron püspök és gróf D é g e n f e l d József főispán egyházkerületi főgondnok is, a főiskola összes tanári kara s a gyászba borult apa T ó t h József növendékei. A halotti szertartás alatt és a temetőben a főiskolai énekkar gyászdalokat énekelt s a halottas háznál Dicsőfi József és a sírnál Kiss Ferenc földesi lelkész tartottak könnyekig megható gyászbe-

szédeket. A koporsót a koszorúk egész halma borította s az elhunyt ifju lelkésznek vidéki lelkésztársai is nagy számban jöttek be a temetésre. A korán elhunyt fiatal lelkészt mindnyájunk igaz részvéte kísérte utolsó útjára.

— Uj keringő. Dóczy József jeles zeneszerzőnk, kinek szép műveit már ismerik olvasóink, a jogász- és tisztviselőbálra O h l é g y e n y é m czimmal keringőt irt, mely a Magyarok precíz játékában, pompásan tanulva igen kellemesen hangzik.

— Öngyilkosság szerelemből. Egygyel újra szaporodott a száma az öngyilkosok fekete könyvében. Egy fiatal asszony üritette ki a halálhozó méregpoharat, mert igazán szerette az urát, a hitvest, aki megfélekedve esküvőjéről egyik régi szeretője karjaiba dobta magát, elfeledkezve hű feleségéről. B ö k ö n y i Józsefné sz. K ó r ó d i Eszternek alig két hónapja esküdtött örökhűséget az oltárnál az ura s rövid két hónap után már elhagyta hűtlenül, hogy régi szeretőjével folytathassa bűnös szerelmi viszonyát. Az asszony szerelmes szive megtelt keserűséggel s egy elkeseredett pillanatában mérget ivott, mely el is ölte. A rendőrség által kiadott hivatalos feljelentésben ez áll. B ö k ö n y i Józsefné s K ó r ó d i Eszter debreczeni Magos utca 102 sz. alatti lakosnő tegnap reggel 8 órákor gyufaoldattal megmérgezte magát s mire tettét észrevették, meghalt. Orvosi segély nem segíthetett rajta, a hullát kiszállították a közkörházba. Így tört meg egy szerény szerelmes asszony szive szerelmének költészete az élet sivar prózáján.

— Sertésszállítási tilalom. Egy újabb sertésszállítási tilalom érkezett ma délelőtt Debreczen sz. kir. város állategészségügyi hatóságához a földmivelésügyi m. királyi minisztertől. A tilalom Hajdúvármegyére vonatkozik, mint a mely vármegye területéről Debreczen város kivételével, a sertéseknek Ausztriába való szállítása tilos.

— A mulató Kisujszállás. Fényesen sikerült közvacsorával egybekötött táncvigalmat rendezett a kisujszállási jótékony izr. nőgyelet f hó 17 én, a nagyvendéglő disztermében. A vacsora alatt Weisz József rabbi tartott igen szép beszédet, melyben az egylet buzgó elnöknőjét éllette. Vacsora után elkezdődött a jókedvű táncz, mely csak a késő hajnali órákban ért véget. Az első négyest 82 pár tánczolta. Dicséretet érdemelnek a rendező hölgyek, kik semmi fáradságot nem kíméltek a mulatság jó sikeréért. A derék egylet anyagiilag is igen szép eredményt ért el.

— Csalás a rokonsággal. Furfangos módon kieszt s keresztül vitt csalást jelentettek fel ma délelőtt a rendőrségnek. Az esetről tudósítónk a következőkben számol be: V i r á g Mihály tüzoltót tegnapelőtt délután pacsirta utczi lakásán egy előtte teljesen ismeretlen ember kereste fel s ott magát rokonak adva ki, hosszasan kezdett beszélgetni a köztük fennálló rokoni viszonyról s előadása annyira meggyőző volt, hogy V i r á g hitelt adott szavának s elhitte, hogy az idegen csakugyan rég nem látott rokona, V á m o s i János eger-lövőilakos. Az ismeretlen ekkor azzal állott elő, hogy tojás kereskedő s mintegy ötezer darab tojást hozott Debreczenbe Kétutközről s nagyon szeretné eladni s kéri Virágot, hogy segítsen neki az eladásban. Virág elvitte őt F e h é r Józsefné kofaasszonyhoz, a kitől a furfangos csaló előbb őt, majd tíz forintot esikart ki előlegképen, azonban mire a tojás szállítás ideje elérkezett, az állítólagos V á m o s i n a k már csak hült helye volt, m e g u g r o t t. A felül-

tetett emberek egy darabig vártak reá de miután nem érkezett meg, feljelentést tettek ellene a rendőrséghez. Elrendelték a körözését.

— **A debreczeni kir. törvényszék új orvosa.** Erdély Sándor igazságügyminiszter a debreczeni kir. törvényszék területén felmerülő törvényszéki orvosi teendőket rendes elöljárásával I z s ó János dr. zalaegerszegi gyakorló orvost bizta meg.

— **Puskaporszag a levegőben.** Nem futtak meg még a riadót a kaszárnyák udvarain, de azért az utcán járó-kelők mindig aggodalmasabb várakozással néznek a laktanyákra, mintha minden perczen attól lehetne tartani, hogy egyszer csak föltárnak a kapuk, állig harcziás díszben vonulnak ki onnan a csapatok, hogy meg se álljanak Novibazárig. — A Kelet-felé vezető pályatesteken még nem gördülnek végig a nehéz katonavonatok, — de azért az utasok szinte szorongva mennek ki a pályaudvarba: nem hemzseg, nem csillog-e már ott a rengeteg szuronyerdő, amely egyszerre megakasztja a békességes élet forgalmát és csak a háboru számára foglalja le a szárnyas kerekot. Puskaporszag van a levegőben, amely Európa állandó puskaeros tornyából száll felénk, amely név alatt a legkedőbb politikuskok is igen jól ismerik a Balkán félszigetet. A magyar embernek most igazán elég alkalmá van, hogy az ő ezeréves szenvedésének, a politizálásnak hódoljon. — Csak hogy most a belpolitika bajai, a néppárt visszaélései helyett a Földközi tenger martinjaira, Kréta szigetére irányozzák szemüket. Kréta szigetén bizony felámadt az ókori Minoturusz, amely jelenleg ismét egy zsenge szűzet akar elemészteni, az európai békét, amelynek tisztaságára a hatalmak felve vigyáztak. Hanem úgy látszik, hogy a leányzó meguntá már a diplomata őrködését s egy kis kalandra hajlja a pezsgő vére. Olyan, mint a gerolsteini nagyhercegnő, a ki szerette a katonákat. S béke őnagysága is elkezd most kacérkodni Mars fiával, a hadsereggel. Vajjon sikerül e megóvni a nagyhatalmaknak a leányzót, Európa Üdvöskejét, ez most a kérdés s a felelet igen kétséges rá, mert tudvalevő dolog, hogy igen nehéz visszatartani egy nőt, a mikor a jobb lábával is ballépést akar csinálni. A politikuskok vitakozása folyik hát izgalmasan; s minden társaságban, minden kávéházban ez képezi kizárólag azt a tárgyat, a mely a szőnyegen forog. Azok fölött a családok fölött, a melynek hadköteles tagjuk van, komor felhők gomolyognak, a családapák súlyos redőkben vont homlokalkal olvassák a háborus híreket: a fiatalabb katonaköteles generációnak ellenben annál nagyobb büszkeség dagasztja a keblét, annak tudatában, hogy Európa sorsának intézésében legközelebb döntő szerep várakozik rá. Szóval, a hangulat állandóan a forrponton van, lesve lesi mindenki a fordulatokat s mohón kapkodja a lapokat, a melyek úgy röpködnek fehér szárnyaikkal az utcákon, mint a veszedelem sirályai.

— **Visszavont sajtóper.** A „Zion“ debreczeni betegsegélyző egyesület ellen e hó 4-én a „D. E.“-ben „Szédelgés a jótékonysággal“ cz. alatt egy cikk jelent meg. A „Zion“ elnöke Weisz Sándor a cikkben foglalt sértésért sajtóper indított a „D. E.“ illetve a cikk szerzője ellen. — A vizsgálatot már az ügyben Harsányi Gusztáv sajtóügyi vizsgálóbíró megkezdte s napok kérdése voert annak befejezése. Weisz Sándor elnök ma a sajtóügyi feljelentést visszavonta s így a sajtóper megszűnt.

— **A fegyenczipar ellen.** Az ország kisiparosainak sereglme közt legrégibb az, melyet a fegyházak rendszeres iparüzésével támasztott verseny miatt állandóan hangoztatnak. A legkifejtettebb büntönrendszerrel bíró államokban is belátták már a kormányok, hogy a jóformán ingyenes rabmunkát nem szabad, kivált a kisiparosok keresetével szembeállítani és épp azért még az iparszabadság klasszikus földjén, Angliában is legujabban szigorú rend-

szabályok léptek életbe a fegyenczipar versenye ellen, sőt oly iparcikkék behozatala, melyek külföldi fegyházakban állittatak elő, eltiltatott. Nálunk a kereskedelmi tárca iménti tárgyalása alkalmával is kijelentette Dániel Ernő báró a képviselőházban, hogy foglalkozik a fegyenczipar okszerű megszorításának kérdésével. Debreczenben ez ügyben az iparoskör is peticionált Erdély Sándor igazságügyi miniszternél, a miniszternek itt tartózkodása alkalmával s a miniszter szintén megnyugtató választ adott — mint annak idején megirtuk — a kérvényezőknél. Most — mint értesülünk — a hazai ipartestületek központi bizottsága a mult évi országos ipartestületi kongresszus megbízásából a képviselőházhoz fog a legközelebbi napokban kérvényt intézni a régi sérelmek orvoslása végett.

— **Halálozás.** Dr. Demkó Ágost hajdudorogi ügyvéd az ottani közéletnek egyik vezető embere, rövid szenvedés után meghalt 46 éves korában. — Ma délután temetik. — Halálát nagy kiterjedésű rokonság gyászolja.

— **A legjobb mesterség.** Barta Imre hajduböszörményi illetőségű csavargó a világ legjobb mesterségének találta a koldulást. Ez hozta őt be Debreczenbe s itt elkezdett a főtéren koldulni. Nemsokáig tartott azonban a jó pénzkereset, mert a közeli rendőr nyakon csipte az ingyenélőt s most már a városháza pinceszájában nem hűsöl hanem melegedik.

— **Megszökött kereskedő.** Lónis Fedor nyiregyházai kereskedőt a nyiregyházai kir. törvényszék csalárd bukás miatt vád alá helyezte. Lónis a vádharározat kézbesítése előtt Nyiregyházáról megszökött. A törvényszék most elrendelte országos körözését s a körözőlevelet megküldötte a debreczeni rendőrségnek is.

SZÍNHÁZ.

Műsor.

Pénteken: **Celestinapó.** Operette.

Szombaton: **Ugyanez** másodszor.

Vasárnap délután: **Ezerérv.** Verő György színműve.

Vasárnap este: **Celestinapó.** Operette.

Magdolna.

Rákossy Jenő hatásos jelenetekben bővelkedő néptragédiája iránt nagy érdeklődést mutatott tegnap a közönség, már csak azért is, mert, a debreczeni színház egykori kedvencez művésznője B. Békéssy Rózi urnő lépett fel a czimszerepben.

B. Békéssy Rózi urnő több éve, hogy visszavonult Thália templomából, hogy a művésznő gondjait felváltották nála a családi, gazdasági gondok, de azért tegnap este mégis csak a művészi erő, tudás ragyogta be egész lényét, a gondos szerető anyát, hü feloságot rövid pár órára felváltotta a művésznő előttünk s a közbecsülésben, tiszteletben álló előkelő urnő helyett újra a kiváló színésznőnek tapsoltunk akkor, mikor kiváló alakításban mutatta be nekünk a darab egyik leg több tudást, gyakorlatot igénylő szerepét Magdolnát.

Magdolnájáavl kiváló hatást ért el ép úgy mint annak idején minden alakításával s a sok virág a mivel elhalmoztak nem csak Baloghné Békéssy Rózsa urnőnek szólott, hanem a művésznőnek is.

A darab különben jó előadásban folyt le s a szereplők közül Szilágyi, Szabó Irma, de különösbben Follinuszné váltak ki a keretből. Kiss Irén, a vidék első salonkomikánéjának kijutott a tapsból, tetszés nyilvánításból.

* **A megunt direktorság.** Nehány fővárosi lap téves információk nyomán azt a hirt közlőportálta, hogy Komjáthy János és neje a magyar színházhoz szerződtek évi ötezer forint fizetésért, miután megunták a direktorkodást. Ezzel szemben annak a kijelentésére kell szoritkozunk, hogy a debreczeni direktornak semmi kedves sincs a direktorkodással felhagyni, sőt szándéka azt még nagyon sokáig folytatni, még esetleg mostohább körülmények között is, mint a milyenek most a debreczeniek. Sőt bizony tudomásunk van arról is, hogy a magyar színház igazgatósága által megküldött szerződést aláíratlanul már vissza is küldte rendeltetési helyére.

* **Kié lesz a m.-szigeti szinkör?** Ilyen czimmal csak a napokban irtunk arról az általános érdeklődés tárgyát képező dologról, hogy kikapja meg a máramaros-szigeti szinkört s e közleményünkben annak a nézetünk adtunk kifejezést, hogy a szinkört a nyárra Komjáthy János fogja megkapni. Ez állításunkat most megerősíti a „Máramaros“ egyik erre vonatkozó közleménye, a melyet szöszterint itt közlünk:

„A szinügyi bizottság f. hó 14-én Várady Gábor elnöklte alatt ülést tartván, első sorban felolvastatott Makó Lajos szinigazgatónak a polgármesterhez és a városi tanácsához intézett nyilatkozata, a melyben kijelenti, hogy fentartja előbbi kérését, mely szerint az engedély augusztus és szeptember hónapra részére adassék meg, igérvén, hogy személyzetének névsorát legközelebb beküldi. Ennek kapesában fölolvastatott a debreczeni szinügyi bizottságnak az itteni szinügyi bizottsághoz intézett levele, a melyben a bizottság kiemeli, hogy Komjáthy János szinigazgató a városi színházban egyöntetű előadásaival, változatos műsorával és előadásainak szabatos rendezése által egy bizottság, mint a színházlátogató közönség tetszését megnyerte, a miért is a nevezett szinigazgató és társulata az itteni szinügyi bizottságnak legmelegebben ajánlatik. Ezt követőleg megbízottat az elnök, hogy egész bizalommal és őszintén értesítse Makó igazgatót úgy a szinügyi bizottság kebelében, mint az egész városi közönség köreiben megváltozott s nem a Makó szinigazgató és társulata javára szolgáló hangulatról s fejezze ki a nevezett szinigazgatóhoz intézendő levelében miszerint alig lehet kilátás arra, hogy a szinügyi bizottság az engedély megadását Makó részére hozhassa javaslatba; ezzel ellenkezőleg sokkal több kilátás van arra, hogy a városi képviselő testület a mult évi szeptember 28-iki közgyűlésében világosan fentartott „végelhatározási jogánál fogva“ és a Makó szinistársulata iránt a szeptember hó folyamán támadt méltó elégtelenség következtében az engedélyt Makónak nem fogja megadni.“

Vidék.

— **Sarkad a jegyzője ellen.** Tudósítónk sürgönyzi: Sarkadon tegnap monstre népgyűlés volt, melyen egyhangulag felszólították Varga Kálmán jegyzőt, a ki ellen a fejelemmi vizsgálat folyamatban van, hogy mondjon le Lemondott egyttal Szacsavay Elek első jegyző is.

— **Munkácsy- emléktábla Nagy-Károlyban.** Az a valóban csodás művészi pálya, melyet Munkácsy Mihály az asztalosinaságtól a festőművészet zenitjéig megfutott, tudvalevőleg tragikus véget ért azzal, hogy a nagy mester lelke elborult s most egy külföldi gyógyintézetben tölti szomorú napjait. Még életben van, de emlékének megörökítéséről máris történik itt-ott gondoskodás. A mester valamikor Nagy-Károlyban is dolgozott Járay István műhelyében, a Diófa-utczában. Mint lapunknak írják, ezt a házat most emléktáblával akarják megjelölni s a terv kivitelére már megindult a mozgalom.

= Nagy tűz. Mármaros-Szigetről e hó 17-éről azt írja levelezőnk, hogy ott az óriási hó daczára tűz támadt e hó 16-án éjjel 17-kére virradóra és több ház leégett. Egy kenyérsütő háza gyuladt ki s a lángok oly gyorsan olvasztották el a szomszédfedelekről a havat, hogy csakhamar a szomszédos házak is égni kezdtek. Egy óra alatt azonban teljesen lokalizálták a tüzet.

Különfélék.

+ A próféta köntöse. Röviden már jelentettük, hogy a szultán tegnap imádkozott a próféta köntöséhez. Tegnap volt a nagy szelamlik nap, a mely évente csak egyszer fordul elő a ramazán ünnep fenséges fináléjával. Ilyenkor nagy ünnepek van a török fővárosban s a festői öltözetű zuavok, albánok és trepezunti vadászok csapata az Yldiz-kioszktól a B o s z p o r u s i g kordont képezett a szultán utján. A szultán, nemeseitől kísérve, a sztambul s e r a i l b a ment, hogy a p r ó f é t a ereklyéihez imádkozzék. Ez ereklyék, t. i. a próféta köpenye, zászlója és botja a serail harmadik udvarában külön kioszkban őriztetnek és hitetlenek szeme nem férhet hozzájuk. Ha az ezüsláda, a mely Mohamednek fekete szörköpenyét rejti, nyitva van, úgy feloldják a selyemtakarókat is, a melyek a drága ereklyéket védik. A szultán most a köpeny sarkához nyomja ajkait és a méltóságok követik e példát.

+ A szultán veje Zágrábban letartóztatott tegnap egy szélhámost, a ki már egész Európát bebarangolta s mindenütt csalásokat követett el. Gütler Eduárdnak hívják; a névjegyen egész cím van, többek között a német szabadalmi hivatal mérnöke, tartalékos tüzérhadnagy. — A zágrábi rendőrség a gyanus kalandorról kiderítette, hogy Berlinben született s altiszt volt egyik német ezredben. Hosszabb ideig lakott Konstantinápolyban, — majd bebarangolta Csehországot, Bulgáriát és Magyarországot. — Budapesten is lakott egy ideig. Legutóbb Szekesfeherváron el akart jegyezni egy leányt, daczára, hogy már nős és két gyermek apja. Az eljegyzés előtt azonban különféle csalások elkövetése után elutazott Szekesfehervárról azon a czimen, hogy Olaszországba megy nagybátyja látogatására. — Egyenesen Zágrábba ment, a hol azonban azonnal gyanut keltett maga iránt. — Mikor megmotozták, — két érdekes levelet találtak nála. Az egyik levél Konstantinápolyból van keltezve Saly-Bey basa aláírással. A basa kéri őt, hogy azonnal térjen vissza Konstantinápolyba és vegye el a szultán leányát, Zuleidát, a ki olyan szerelmes belé, hogy nem tud élni nélküle. A szultán egy gyémántokkal kirakott Medzsidje renddel fogja kitüntetni az esküvő előtt. A másik levél Bock báró azt íéri Gütlernek, hogy minden vagyonát reá fogja ruházni. A leveleket természetesen maga a szélhámos írta, hogy könnyen hívő embereket félrevezessen velük.

+ A mindenható sz. relem. Ha akár mennyire analizáljuk is manapság a szerelmet s nem hisznek az állandóságában, a szerelem mégis csak megmarad a szív hatalmas érzésének, amely a legnagyobb önfeláldozásra képes. Nincs akadálya, amelyet le nem győzhetne, nincs rosszakarat, elítélet amelylyel dicsőségesen meg nem küzdhetne. Az új házasságjog látszólag már az utolsó akadályokat is ledöntötte a szerelmesek között, de azért még mindig van elég alkalmunk a szerelemnek arra, hogy mindenhatóságát újra meg újra megmutassa. Az új helyzet óta a vallásosság nyújt erre példákat. Gyomán ismétlődött meg n o s t a n á b a n egy ilyen példa. I z s ó Gerzson református földbirtokos beleszeretett egy szép zsidó leányba, F a r k a s B e r t á b a, aki viszonozta a szerelmet, de a hitét nem akarta feláldozni a boldogságáért. Nem akart kitérni, s csupán a polgári esketéssel nem akart a házasságot szentélyébe lépni. I z s ó Gerzson nem mondott le a szerelméről s ő hozott meg erre minden áldozatot, z s i d ó l e t t. Az esküvő nemsokára meg lesz.

+ Mannlicher töltény a pipában. Lippa Eberstein János felesége sajátos módon boszulta meg férje hűtlenségét. Az asszony éber szeme észrevette, hogy férje szive Láng Mari ugyanottani fiatal özvegyhez vonzódik. Férjét ezért felelőségre vonzódik, Férjét ezért felelőségre vonva, ez egy cseppet sem tagadta, hogy ő csakugyan szereti az asszonyt. Folyó hó 16-án este Eberstein csak éjjel táján került haza részegen. Felkeltette feleségét és kényszerítette, hogy a korcsmából bort hozzon neki és keresse elő nagy tajték pipáját. A sanyargatott menyecske agyában ekkor pokoli terv villant fel. Eberstein bevonulásakor a hadgyakorlatról egy töltényt hozott haza. Ezt a töltényt az asszony a pipa fenekére állította, megtöltötte dohánynyal és odaadta férjének, aki a pipára rágyújtott. Alig távozott el az asszony a háztól, midőn a töltény a pipában szétrobbant. Eberstein az egyik szemén azonnal megvakult, azonkívül pedig oly súlyosan megsérült, hogy felgyógyulásához alig van remény.

Közönség köréből.

— Nyilvános nyugtázás. A debreczeni jótekönyv-nőgyűlés árva házára begyűlt adakozások. Sós Jánosné 50 kr. Papp Ferenc 1 frt. öz. Varga Lajosné 2 frt. F. G. 10 kr. Sik Ferencné, Schik Aurélné 50—50 kr. Somogyi Pálné 1 frt 50 kr. id. Sz. Nagy Károly 1 frt kr. Némethy Lajosné, Györy Elekne, Tóth Ferencné, Elek Lajosné, Szoboszláyné, id. Bészler János, öz. Domokos Lajosné, Tóth Ferencné, Komoróczy Ferenc, N. N. Jánosó Lajosné, Kiss Mihályné 1—1 frt. Nagy Pálné, 50 kr. N. N. 40 kr. K. Andrásné 30 kr. * * * 20 kr. * * 20 kr. Dávidházné, —, Krisztiániné 50—50 kr. Friedenfeld R. K. K. K u r u c z M i k l ó s n é, P a v a i G y u l á n é, Nagy Mihályné, Bozókyné 20—20 kr. Szathmáryné 1 frt. Kertész Istvánné 1 frt. Illási Györgyné 50 kr. Kertész Jánosné 1 frt. N. N. 50 kr. Békéssy Gyuláné 50 kr. Bosznay Istvánné 1 frt. öz. Zöld Jánosné 2 frt. N. N. 10 kr. Jobbágy Imréné 50 kr. Pazar Józsefné 50 kr. Kálmán Mihályné 50 kr. Orban Jánosné 50 kr. N. N. 30 kr. Nánássy László 1 frt. Dr. Nagy Lajosné 1 frt. N. N. 10 kr. Sajóné 50 kr. Ungárné 50 kr. Szabó Lajosné 1 frt. Jenes Lajosné 20 kr. N. N. 40 kr. Mátéfné 20 kr. Bikfalvy Gézné 30 kr. Ormós Gáborné 40 kr. N. N. 1 frt. Pothorszki 10 kr. öz. Verendi Józsefné 50 kr. Kabai Mihály 50 kr. Debreczeni Károly 20 kr. Lókodi Ferencné 20 kr. Kovácsné 10 kr. Kálási Kálmán 20 kr. Dr. Nagy Zs.-né 1 frt. Molnár Károlyné, N. N., Thieszen Arthurné, Berényi Imréné, B. E., Kondrád, M. M., Orosz István, öz. Kardos Jánosné, 50—50 kr. D. S. 20 kr. öz. Szöllősiné 10 kr. Telkiné 25 kr. öz. Uchvry Györgyné 1 frt. Wehert G. N. N., N. N., öz. Szőkéné, Baloghné, Kisné Nagy Gábor, 20—20 kr. öz. Zöld Mihályné, Hamar Lászlóné T. B. 40—40 kr. N. N., 10 kr. Siner Irén 10 kr. Péntekné 10 kr. Erdélyi Jánosné 1 frt. Szendreiné, Tóthné, N. N., Sósne, Váradi J. Jakab Emma 10—10 kr. Mirtóné, 30 krt Balog Im. 1 frt M. M. 50 kr. Weisz S.-né, Seres F. Pap A. Nagy M. N. N. Nagy G. Kiss András, Palóczy F. Bihari József, Kiss L. 10—10 kr. Rózenfeld S. N. N. 15—15 kr. N. N. Mózér G. né, Király F.-né, Szász Juliska, Szél S.-né. Schlesingerné, Szabó József, Várkonyi, 20—20 kr. N. N. 30 kr. Kátóna Bálintné, 30—30 kr. Jámbor Istvánné, 40 kr. Harmathy Pál, N. N. Nagy Gábor, Vida József. Balog István, Szabó Péter, 50—50 kr. Mocsay Józsefné. Nemes Gáborné, id. Harsányi Imréné, Kulcsár Endréné, öz. Veres Istvánné, E m b e r Istvánné, 1—1 forint. id. Jámbor Ferenc 2 frt. Golblatt Józsefné, Kádár Balogh István, Polgári Sándor Harstein, 1—1 frt. N. N. Balogh Jánosné, Kovácsné. Sarkadi 50—50 kr. Farkas Mihályné 25 kr. Kékiné, 40 kr. N. N. 37 kr. Kovács Gábor, Fodor Jakabné, Odlík Erzsike, öz. Lajosi Pál, 20—20 kr. Nichl J. N. N. N. N. Kis M. B a l o g h F. N. N. 10—10. krajczár. Összesen 17077 kr. készpénz és ifj. Bányai Istvánné, ifj. Ménes Mihályné 1—1 v. buza, Csengeri Abrahámné szappan, Schnerr Sa-

muel 1 1/2 v. rozs, Szabó József süttök, Csiszár Ferencné, Baranyai György 1—1 v. buza és sertés aprólék, id. Bányai Istvánné 1 1/2 v. buza, Laczka Lászlóné, Szabó Istvánné Zöld Mihályné 1—1 v. buza, Harmathy Pál olvasó könyv, Molnár Albertné, Kovács Lajosné 1/2—1/2 v. buza, Györfiné 1 kgrm. rizskása, Szabó Isvánné 4 kgrm. szappan, Kertész J.-né tengeri, Balogh Istvánné tepertő, Molnár Józsefné 10 l. kása Kis Andrásné tengeri, ifj. Harsányi Imréné tengeri id. Mike Ferencné 1 1/2 v. tengeri id. Kertész Mihályné zsir, ifj. Mike Ferencné 1 v. buza, Kovács György bécsi tök, ifj. Harsányi Istvánné 1/2 v. buza Zöld Jánosné 1 v. buza, Koos Zsigmondné 5 l. bab Bőr Istvánné, tengeri Rózsa Bálintné lencse és tengeri.

(Folyt. köv.)

Közgazdaság.

Budapesti gabonátözsde.

Debreczen, február 18.

— Weisz József budapesti terménybizományi czég jelentése.

Készárú 57 1/2 krral magasabb.

Oszi buza	7.99—8.01.
Tavaszi buza	6.64—6.65.
Oszi rozs	6.07—6.09.
Tavaszi rozs	3.85—3.86.
Oszi zab	
Tavaszi zab	
Tengeri uj	

Sertés piac. B u d a p e s t - K ő b a n y a s 1897. február 18.

M a g y a r e l s ő r e n d ű Öreg nehéz páronkint 400 kgron felüli sulyban (— krtól — krig. Öreg közép (páronkint 300—400 kgr. sulyban) — krtól — krlgr. Fialal nehéz (páron — 320 kgron felüli sulyban) —54 krtól 55— krig. Fialal közép (páronkint 251—320 kgr. sulyban) —54 krtól 55— krig. Fialal könnyű (páronkint 250 kgrig terjedő sulyban) — krtól — krig. II. M a g y a r s z e d e t t: Nehéz (páronkint 280 kgron felüli sulyban) —52 krtól —53 krig. Közép (páronként 220—280 kgr. sulyból) —44 krtól —45 krig. Könnyű páronkint 220 kgrig terjedő sulyban —43 krtól —44 krig. III. S z e r b i a i: Nehéz (páronkint 260 kgr. felüli sulyban) —51 krtól 52— krig. Közép (páronkint 220—260 kgr. sulyban) —49— krtól 50 — krig. Könnyű (páronkint 220 kgrig terjedő sulyban) —47— krtól 48 krig.

Sertés létszám: 1897. évi február hó 16. napján volt készletben: 7484 darab 1897. évi február hó 17. napján felhajtott 404 drb 1897. február hó 17. napján elszállított 501 drb. 1897. febr. hó 18. napjára maradt készletben 7387 drb. Hizottsértés forgalom változatlan.

CSARNOK.

Musztafa szönyege.

— Besnyák novella. —

I r t a : J o r i c s V i n k o .

(Folytatás)

E gondolatnál boldog mosoly játszadozott Musztafa ajkain. Vagy tán jobb volna, ha ezen a husz forinton kelmét venne, amilyent Jusuf mutatott neki az este. Fekete alapu selyem kelme, átszőve kékekkel, vörössel és vastag aranyszálakkal. De hiszen Jusuf özvegy ember, minek neki az ilyen finom kelme? Megkérdezte volt Jusufot e miatt, de a vén bűnös csak sunyi hunyorgatta a szeméit és nyelvével esettintett.

Milyen vén inyencz-kópé ez a Jusuf! Olyan szerelmes, mintha huszesztendő volna. Pedig már vén legény!

— És ez az ember a szomszédom! dörögte Musztafa. S ép félrehányta az orsót és a többi szerszámot, mikor a szomszéd dusán tulajdonosa, a varga megszólította:

— Mi bajod van. Musztafa, hogy már menni akarsz? A műezzin még nem kiállott imára és a nap is még magasban van az égen-

Musztafa értelmetlen szavakat mormogott, aztán lebocsátotta a dusánja szürke vászonfüggönyét, mely egyedüli ajtaja volt a dusának. A csarsiján nincsenek tolvajok és vannak éjjeli őrök.

II.

Ha van szegény ember háremében tisztességes asszony, úgy bizonyára Emina az. Szereti az urát és tudja, hogy az ura is szereti. Sose száná rá magát az ura, hogy második asszonyt is fogadjon a házhoz, mert tudja, hogy ez kellemetlen az első asszonynak. Már pedig Musztafa a nagyviláért sem okozna kellemetlenséget Eminának. Szegény is Musztafa ahhoz, hogy második asszonyra csak gondoljon is.

És Emina okos asszony. Elhatározta volt hogy inkább lesz egy szegény ember egyetlen felesége, mint egy gazdag ember háremében csak egy a többi közt.

Emina ismerte Musztafa féltékenységét is. Bármiképp iparkodott Musztafa eltitkolni, a szenvedély önmagát árulta el. Eleinte örült a féltékenységnek, mert tudta, hogy csak az féltékeny, aki szeret. De az idő haladtával bántó és terhes lett e féltékenység. Musztafa megtiltotta, hogy Emina akárhivel barátkozzék. Haragudott, ha a felesége látogatást tett valamely más háremben. Bár fátyla fölött fekete lárvát is kelle viselnie az utcán, Musztafa mégis féltette még az utcán is. A hanumokat pedig épenséggel nem engedte a házhoz, mivel ezektől féltette a feleségét legjobban.

Eminának csak egy szolgálója volt: egy tizenegy éves szerb leányka. Ezzel a gyerekek persze csak kis szórakozása lehetett az asszonynak.

Ezt a kis leányt is egyre faggatta Musztafa. Adott neki apróbb ajándékokat, hogy a gyerekek az asszonynak minden percéről beszámoljon. Ez pedig Janja — így hívták a leánykát — maga önként elmondotta Eminának, mikor egy vörös fejkendő ajándékozott neki.

Emina tudta régtől fogva, hogy a féltékenység ellen van orvosság, valami bűbajos szer. A vén hanumok ismerik e szert. Nehány ezüst pénzért, vagy ócska ruhadarabokért elmondják szívesen.

Janja lett hát ez ügyben Emina bizalmasa. A leányka tudakozódott is néhány szomszéd háremben asszonya megbízásából. Egy napon aztán elhozott magával egy vén hanumot, Tifit.

Tifia vén boszorka volt. Aki fátyolozatlan látta, áldotta a proféta parancsát, mely szerint a nőknek elfátyolozva kell menniök az utcán. Csunya volt és ránczos, rücskös, fogatlan, rekedt, piszkos. Ez az iszonyatos külső biztosítékot képezett a város asszonyainak szemében az iránt, hogy Tifia jól érti a mesterségét.

Mikor először jött el ez az asszony Eminaéhoz és levetette fátyolát, Emina visszaborzadt. Félt Tifitől, de egyuttal felébredt benne a bizalom a mestersége iránt.

Többször eljött Tifia a megbeszélések és előkészületek miatt. Végre arról volt már szó, hogy a bűbajt valóságos végrehajtsák. Délután jött el az asszony. Musztafa a csarsiján volt s nem látszott valószínűnek, hogy mihamar hazajön. De biztonság okáért felállították Janját őrnek, hogy esetleg előre jelezze Musztafa jövetelét. Különben is el kellett távolítani a leánykát, mivel nem szabad jelen lennie a bűbájnál.

A csak néhány szönyeggel és két számmolylyal berendezett háromlábás alatt a földön guggolt Emina és Tifia. Előttük faszén pirult, mely fölött rézüst állott. Borzongva, de mégis kíváncsian nézte Emina a vénasszony mesterkedését. A vénasszony egyre morgott és egy darab fehér papírra rajzolt valamit. A papírt azután az izzó faszénre dobta.

— Ne égiél, kis levél! Égjen el helyette Musztafa féltékenysége — ezt mormogta a vén asszony.

Ujra rajzolt Tifia valamit egy darab fehér papírosra, a papírt beledobta a vízzel telt üstbe.

— Ne merülj el, kis levél. Merülj el helyette Musztafa féltékenysége — mormogta ismét a banya.

Még ege iczipiczi papírra is rajzolt valamit Tifia és aztán kifujta az ablakon át.

— Ne vidd el szél e kis levelet, vidd el helyette Musztafa féltékenységét — mormogta ismét Tifia.

A bűbájnak vége volt. Hanem Tifia leborult egy sarokba és imádkozni kezdett a bűbáj sikeréért.

Emina kiment a háreből, hogy ne zavarja Tifia áhitatát. Hirtelen azonban kiáltozva ront be a szobába:

— Fuss el, Tifia. Musztafa jön. Már az utoza sarkán van.

Tifia magára öltötte fátyolát és olyan gyorsan elillant, hogy el se hinné az ember az ilyen vénasszonyról.

Találkozott ugyan Musztafával, de már csak a házon kívül; de Musztafa nem tudhatta bizonyosan, hogy honnan jön a vénasszony. Azonban a féltékenységét, mely a dusánból is hazahajtotta, ez a találkozás is táplálta.

Ott állott Musztafa a fakilincses ajtó előtt, mely házába vezetett. Hirtelen felpattantotta az ajtót és az udvarra lépett. Az udvaron csak Janja állott a kut mellett, edényt tisztogatva.

A leány olyan zavart volt, mintha valami vétken csipték volna rajta. — Legalább Musztafa szokatlanul ingadozónak látta a leányka tekintetét.

— Egyedül van az asszony? — kérde Musztafa, hogy megbizonyosodjék, hogy szabad-e a belépése a hárembe.

Janja igenlőleg bólintott — Musztafa tehát felhaladt a lépcsőknél, melyek a háremhez visznek.

Belépett a hárembe. Ott állott előtte Emina. Lenge ruháján át feltűnt egész karcos termete. Mellét csak patyolattinge fedte. Fejét kaczerán ülte meg a piros fez, melyre bokráta volt tűzve. A fez alatt kísértetiesen villogtak elő a sötét szemek.

Musztafa elbődült Emina pillantásaitól. Az öröm kiáltása tört ki arcán és ujongva tártá föl karjait.

Kétség, féltékenység egy perc alatt mind eltűnt a gyönyörök árjában.

(Foly. köv.)

Ujdonság! Itt másodszer. Ujdonság! DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ

Folyószám 147. 115 sz. (páratlan.) Holnap szombaton 1897. év február hó 20-án másodszer:

Celestin apó.

Vig operette 3 felvonásban, írták: M. Ordoneau és H. Kernul fordították: Makay Emil és Reiner Ferencz, zenéjét szerző: Andrau.

Tájékoztató.

A Gönczy-egyesület „Otthon”-a a kerekakadémia palotájában.

Nyilvános olvasóterem, a kollégiumban nyitva van hétfőn szerdán, szombaton d. u. 3-6-ig.

Muzeum, a kollégiumban, nyitva van vasárnaponként d. e. 10-12-ig.

Famunkatanítás. A kézügyesítő egyesület főreáliskolai műhelyében d. u. —4 óráig. Kedden: Előkészítő csoport. Szerdán és pénteken: haladó csoport.

Zene-estélyek.

Az „Arany Bika” kávéházban hetenként két zeneestély van: hétfőn Rácz Károly, szerdán a Magyarok.

A Hungaria kávéházban minden szerdán, szombaton és vasárnapokon Rácz Károly és Magyar testvérek zenekara.

Az „Arany Bika” vendéglő éttermében vasárnap estenként a Magyar testvérek, Rácz Károly és Dajna Bandi zenekara felváltva tartanak zeneestélyt.

Az „Angol királynő” vendéglőben kedden Magyar testvérek, pénteken Rácz Károly és vasárnap Dajna Bandi játszanak.

A „Margit”-fürdőben vasárnap és ünnepnapokon d. u. 4-6 óra közt sétatánghverseny. — Játsszik a katonazenekar.

A „Corso” kávéházban kedden, csütörtökön és vasárnap Rácz Károly és Dajna Bandi zenekara tartanak zeneestélyeket.

Sauer Sándor „Arany sas” kávéházba minden hétfőn este Dajna Bandi zenekara zeneestélyt tart.

Vilmos Ferencz kávéházában a Sas-utcai „Otthon”-ban zeneestély hetenként háromszor.

Vasuti közlekedés.

Érvényes 1896. október hó 1-től.

Egységes vasuti idő szerint.

Table with train routes and times. Columns include destination (e.g., Budapest-felé, Nagyvárád felé), departure time (e.g., reggel 8 ó. 40 p.), and arrival time (e.g., délután 12 ó. 38 p.).

Table with train routes and times. Columns include destination (e.g., Budapest-Nagyvárád felől), departure time (e.g., délután 8 ó. 47 p.), and arrival time (e.g., reggel 7 ó. 09 p.).

Table with train routes and times. Columns include destination (e.g., Kassa-Miskolcz felől), departure time (e.g., este 7 ó. 50 p.), and arrival time (e.g., reggel 8 ó. 09 p.).

Table with train routes and times. Columns include destination (e.g., Budapestről Debreczenbe indul), departure time (e.g., délután 8 ó. 47 p.), and arrival time (e.g., reggel 9 ó. 40 p.).

Table with train routes and times. Columns include destination (e.g., Budapestre érkezik), departure time (e.g., reggel 8 ó. 40 p.), and arrival time (e.g., d. u. 1 ó. 50 p.).

Bérekcsik dijszabályzata.

Table with fare regulations. Columns include route (e.g., I. Napszámra, Egész napra), and fare amounts (e.g., 5, 3, 40, 30).

KÖNYV- és KÖNYOMDAI MUNKÁK

KÖNYV- és KÖNYOMDAI MUNKÁK

KUTASI IMRE

KÖNYV- és KÖNYOMDAJA
Debreczenben, Nagyváradi utca 2087. sz. Gáli Ferencz ház. — Ajánlja magát mindenféle

KÖNYV- és KÖNYOMDAI MUNKÁK
gyors és pontos elkészítésére

**Elvállal: tankönyveket, hírlapokat, folyóiratokat és rovatozott íveket,
ET-, BOR- és ÁRLAPOKAT; DISZMŰVEKET**
arany, ezüst és színyomatban;

díszes egybekelési- és látogató-jegyeket.
Szóval a nyomdászathoz tartozó megrendelések gyorsan és hiba nélkül, a legjutányosabb árban esztétizálhatnák.

A papír gyári árban számíttatik.
HIRDETESEKET a kiadásomban napor kint megjelenő "DEBRECZENI HIRLAP"-ban legolcsóbban számítva közteszeszek.

KUTASI IMRE
könyv- és könyomda tulajdonos.

LONDON
DISZOKLEVÉL 1871

a legjutányosabb árakon felvállaltatnak.

Debreczen, 1897. nyomtatott Kutasi I. könyvnyomdájában.